

Republika Hrvatska
Općinski sud u Sisku
Sisak

K-353/2025-47

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sisku, po sucu pojedincu Domagoju Lovriću, uz sudjelovanje Tatjane Štulić kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv okrivljenog MATE TADIĆA zbog kaznenog djela protiv imovine – teške krađe iz članka 229. stavka 1. točke 1. u vezi članka 228. stavka 1. i članka 52. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24 – dalje: KZ/11), povodom optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Sisku broj KO-DO-256/2025 od 9. lipnja 2025., nakon javne rasprave održane i zaključene dana 27. svibnja 2026. godine u prisutnosti savjetnika Općinskog državnog odvjetništva u Sisku Hrvoja Mihaela Brlekovića, okrivljenog Mate Tadića i njegove braniteljice Josipe Milković, odvjetnice iz Siska, te dana 1. lipnja 2026. na ročištu za objavu u prisutnosti zamjenika braniteljice odvjetnika Hrvoja Milkovića, objavio je i

p r e s u d i o j e

I/ Na temelju članka 453. točka 3. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – Odluka USRH, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22, 36/24, 72/25 i 13/26- dalje: ZKP)

okrivljeni MATO TADIĆ, OIB: 47078410525, sin Ive i Mande Tadić, rođene Nikolić, rođen 25. travnja 1980. u Brčkom, Bosna i Hercegovina, sa prijavljenim prebivalištem u Petrinji, Ulica Rudolfa Hercega kbr. 19, državljanin Republike Hrvatske, završio srednju školu, po zanimanju stolar, rastavljen, bez djece, bio zaposlen prije uhićenja kao njegovatelj u Bregenzu u Austriji sa dnevnicom od 100 eura, bez druge imovine, ne vodi se drugi postupak.

o s l o b a đ a s e o d o p t u ž b e

da bi,

u razdoblju od 2. veljače 2025. do 2. ožujka 2025., u Petrinji, u cilju da uzme vrijedne stvari i novac, nasilno otvarao prostorije obiteljskih kuća te iz unutrašnjosti uzeo i za sebe zadržao pronađene predmete, pa je tako

a/ u razdoblju od 2. veljače 2025. do 19. veljače 2025. u Petrinji, Ulica Mate Bučara 41A, došao do kuće u vlasništvu Roberte Jeđud i potom, uporabom podesnog alata nasilno otvorio ulazna vrata kuće, ušao u kuću iz koje je uzeo i za sebe zadržao dvije plinske boce zapremine 12,5 kg, mikrovalnu pećnicu marke „Sencor“,

mesoreznicu marke „Iskra“, perilicu suđa marke „Beko“ i 100,00 eura u različitim apoenima, a nakon čega je ključem koji je pronašao otključao vrata podruma i garaže, kojom prilikom je iz garaže uzeo i za sebe zadržao dva trimera marke „Stihl“, motornu pilu marke „Stihl“, električnu ugradbenu pećnicu marke „Whirlpool“, aku bušilicu marke „Parkside“, PVC kofer sa bušilicom marke „Bosch“, PVC kutiju sa aku bušilicom marke „Onex“, kutiju crvene boje sa raznim alatom, kutiju sa raznim alatom te iz dvorišta oko 7 metara drva u furcima nepoznate vrste, ukupne vrijednosti oko 5.000,00 eura,

b/ u razdoblju od 28. veljače 2025. do 2. ožujka 2025. u Petrinji, u Ulici Mate Bučara, Lijevi odvojak 2, došao do kuće u vlasništvu Sonje Đurašinić te uporabom podesnog alata, nasilno otvorio ulazna vrata kuće u vlasništvu Sonje Đurašinić, ušao u kuću te iz kuće uzeo i za sebe zadržao motorni trimer marke „Husqvarna“, motornu pilu marke „Husqvarna“, aku bušilicu marke „Iskra“, stolnu brusilicu marke „Tornado“ zelene boje, električne škare za živicu marke „Lea“, električnu mašinu za mljevenje mesa marke „Bosch“, električnu brusilicu marke „Kraftronic“ u PVC koferu, 58 komada vakumiranih kobasica, 15 kg vakumiranog suhog špeka, jednu suhu šunku, 3 plinske boce zapremine 12,5 kg, 4 Berlin lonca, 10 litara rakije šljivovice, električnu bušilicu marke „Spartak“, dva plamenika, štapni mikser, oko 100 metara produžnog kabla, slaviu za kuhinju, pvc kutiju sa bitovima sa aku bušilicu, 10 komada vakumiranog suhog špeka, mušku zimsku jaknu nepoznate marke, dva velika ručnika, sanduk pive „Heiniken“, bocu likera „Bajadera“, dalekozor, dva lonca od 15 i 25 litara, 13 butelja raznih vina, ženske ortopedske klompe i više raznih konzervi hrane, točno neutvrđene vrijednosti, ali ne veće od 7.693,37 eura,

II/ dakle, provaljivanjem da dođe do stvari iz drugih zatvorenih prostora, tuđe pokretne stvari oduzeo drugome s ciljem da ih protupravno prisvoji,

III/ pa da bi time počinio kazneno djelo protiv imovine – teškom krađom – opisano u članku 229. stavku 1. točki 1. u vezi članka 228. stavka 1. i članka 52. KZ/11, kažnjivo po članku 229. stavku 1. KZ/11, a u vezi članka 52. KZ/11.

IV/ Na temelju članka 149. stavak 1. ZKP troškovi kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točka 1. do 7. ZKP padaju na teret proračunskih sredstava suda.

Obrazloženje

1. Općinsko državno odvjetništvo u Sisku podiglo je optužnicu broj KO-DO-256/2025 od 9. lipnja 2025. protiv okrivljenog Mate Tadića zbog kaznenog djela protiv imovine – teške krađe – opisano u članku 229. stavku 1. točki 1. u vezi članka 228. stavka 1. i članka 52. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24; dalje: KZ/11), a kažnjivo po članku 229. stavku 1. KZ/11 u vezi članka 52. KZ/11. Optužnicom se okrivljeniku stavlja na teret da je tijekom veljače i početkom ožujka 2025. godine u Petrinji provalio u obiteljske kuće oštećenih Roberte Jeđud i Sonje Đurašinić te iz istih oduzeo veću količinu pokretnih stvari s ciljem njihovog protupravnog prisvajanja.

2. Oštećena Roberta Jeđud tijekom postupka nije postavila imovinskopravni zahtjev, dok je oštećena Sonja Đurašinić izjavila da ne postavlja imovinskopravni zahtjev obzirom joj je veći dio otuđenih predmeta vraćen po policiji nakon provedene kriminalističke istrage.

3. Pozvan da se očituje o navodima optužbe, okrivljeni Mato Tadić izjavio je da se ne smatra krivim za kazneno djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret.

4. Tijekom dokaznog postupka sud je ispitao oštećene Robertu Jeđud i Sonju Đurašinović kao svjedoke, svjedoke Nedeljka Šivaka, Dominika Šivaka, Sidiku Brkić, Anu Brkić, Zdenka Jurića i Mirjanu Kopic, pročitao zapisnik o pretrazi doma i drugih prostora Policijske postaje Petrinja od 23. ožujka 2025., potvrde o privremenom oduzimanju predmeta, zapisnike o očevidu Policijske postaje Petrinja od 11. ožujka 2025., kriminalističko-tehničko izvješće Policijske uprave sisačko-moslavačke, zapisnike o vraćanju privremeno oduzetih predmeta, zapisnike o ispitivanju svjedoka-žrtava Roberte Jeđud i Sonje Đurašinović dane tijekom istrage, presudu Općinskog suda u Sesvetama, Stalna služba u Svetom Ivanu Zelini broj Pp-575/2025 od 19. ožujka 2025., obavezni prekršajni nalog Policijske postaje Dugo Selo od 7. veljače 2025. te izvršio uvid u ostalu materijalnu dokumentaciju koja prileži spisu. Nadalje je pročitana obrana okrivljenika dana tijekom prvog ispitivanja, dok su stranke suglasno odustale od reprodukcije audio-video snimke tog ispitivanja.

5. Okrivljeni je svoju obranu iznio na kraju dokaznog postupka te je u bitnome naveo da nije počinio kaznena djela za koja ga se tereti. Iskazao je da se tijekom inkriminiranog razdoblja uglavnom nalazio na području Zagreba i Dugog Sela, gdje je boravio kod prijatelja Zdenka Jurića i svoje tadašnje partnerice Sidike Brkić, dok u Petrinju nije dolazio upravo zbog izrazito narušenih odnosa sa bivšom suprugom Indijanom Tadić. Naveo je da su nakon njihova razlaza pristup kući na adresi Rudolfa Hercega 19 u Petrinji imali njegova bivša supruga Indijana Tadić i njezin tadašnji partner Josip Kraljević te da su oni nastavili koristiti predmetnu nekretninu nakon njegovog odlaska. Posebno je istaknuo da poznaje oštećenu Robertu Jeđud dugi niz godina te da su bili kućni prijatelji, zbog čega smatra potpuno nelogičnim da bi upravo njezine stvari otuđio i potom ih ostavio na adresi na kojoj je prijavljen. Okrivljeni je u cijelosti porekao počinjenje kaznenih djela te naveo da mu je predmetno kazneno djelo „smješteno“ od strane bivše supruge s kojom je bio u dugotrajnom i konfliktom opterećenom odnosu.

6. Nakon ovako provedenog dokaznog postupka, analizom svakog dokaza zasebno i svih dokaza u njihovoj međusobnoj povezanosti, sud nije mogao sa potrebnim stupnjem izvjesnosti utvrditi da je upravo okrivljeni Mato Tadić počinio kazneno djelo teške krađe koje mu se optužnicom stavlja na teret, pa je na temelju članka 453. točke 3. ZKP/08 donio oslobađajuću presudu primjenom načela „in dubio pro reo“.

7. Načelno govoreći, presuda kojom se okrivljenik proglašava krivim može se donijeti samo ako je njegova krivnja utvrđena izvan razumne sumnje. To podrazumijeva da sve odlučne činjenice koje okrivljenika terete moraju biti utvrđene sa sigurnošću i ne smiju ostavljati prostor za razumnu dvojbu. Ukoliko nakon ocjene svih provedenih dokaza ostane mogućnost drukčijeg zaključka koji nije isključen izvedenim dokazima, sud je dužan primijeniti načelo „in dubio pro reo“ i donijeti oslobađajuću presudu.

8. Nije sporno da su tijekom veljače i početkom ožujka 2025. godine počinjene dvije provalne krađe na štetu Roberte Jeđud i Sonje Đurašinović. Navedeno proizlazi iz iskaza obje oštećenice, zapisnika o očevidu, kriminalističko-tehničkog izvješća te

ostale materijalne dokumentacije koja prileži spisu. Također nije sporno da je dio otuđenih predmeta naknadno pronađen prilikom pretrage kuće na adresi Rudolfa Hercega 19 u Petrinji.

9. Međutim, odlučna činjenica koju je sud morao utvrditi nije pitanje jesu li kaznena djela počinjena, već je li upravo okrivljeni Mato Tadić osoba koja je ta djela počinila. Nakon ocjene svih izvedenih dokaza sud nije mogao sa sigurnošću odgovoriti potvrdno na to pitanje.

10. Prije svega, niti jedna od oštećenica nema neposrednih saznanja o identitetu počinitelja. Oštećena Roberta Jeđud nije vidjela osobu koja je provalila u njezinu kuću niti osobu koja je odnosila otuđene predmete. Jednako tako ni oštećena Sonja Đurašinović nije vidjela počinitelja, već je zatekla posljedice provale i iz premještaja stvari te načina izvršenja zaključivala da je počinitelj vjerojatno pratio njezine životne navike. Takvi navodi mogu predstavljati osnovu za zaključak da je kazneno djelo počinjeno planski, ali ne predstavljaju dokaz da je počinitelj upravo okrivljenik.

11. Tijekom postupka nije ispitan niti jedan svjedok koji bi okrivljenika vidio na mjestu događaja, niti postoji svjedok koji bi ga vidio kako prevozi otuđene predmete ili raspolaže njima neposredno nakon počinjenja kaznenih djela. Također, iz izvedenih dokaza ne proizlazi postojanje daktiloskopskih, bioloških ili drugih forenzičkih tragova koji bi ga povezivali sa mjestima provala.

12. Sud je posebno cijenio činjenicu da je cijela optužna konstrukcija u bitnome zasnovana na okolnosti da je dio otuđenih predmeta pronađen na adresi prebivališta okrivljenika. Međutim, tijekom postupka obrana je otvorila ozbiljnu i razumnu dvojbu glede toga tko je u relevantno vrijeme imao stvarni pristup toj nekretnini.

13. Naime, okrivljenik od početka postupka dosljedno navodi da tijekom inkriminiranog razdoblja nije živio u predmetnoj kući, već je najveći dio vremena provodio u Zagrebu i Dugom Selu, dok je pristup kući imala njegova bivša supruga Indijana Tadić zajedno sa tadašnjim partnerom Josipom Kraljevićem. Također je nesporna činjenica i proizlazi iz dostavljene presude Općinskog suda u Sesvetama od 19. ožujka 2025. broj Pp-575/2025 neposredno prije uhićenja u ovom predmetu (uhićen 22. ožujka 2025.) se nalazi u zatvoru na koji je osuđen po citiranoj presudi, dakle 15 dana prije uhićenja u ovom predmetu okrivljeniku je bilo oduzeta sloboda kretanja, a kako je pretraga nekretnine u kojoj su pronađene otuđene stvari bila 23. ožujka 2025. okrivljenik je doveden na pretragu iz istražnog zatvora.

14. Obrana je pružila dokaze koji u bitnome opravdavaju navode. Tako saslušan svjedok Zdenko Jurić je iskazao da je okrivljenik od prosinca 2024. do početka ožujka 2025. živio kod njega u Zagrebu te mu pomagao u skrbi za djecu, pri čemu nije zapazio da bi okrivljenik izbivao na dulja razdoblja. Nadalje, svjedoci Nedeljko Šivak i Dominik Šivak iskazivali su o tome da su tijekom relevantnog razdoblja kod kuće okrivljenika viđali druge osobe, među kojima i Indijanu Tadić (bivšu suprugu okrivljenika) te njezine poznanike, kako dolaze vozilima i iz kuće iznose odnosno unose različite predmete. Posebno je značajan iskaz svjedoka Nedeljka Šivaka koji je naveo da je zbog takvih događaja čak obavijestio policiju te da je vlastitim očima promatrao utovar stvari u kombi vozilo dok se okrivljenik nalazio u zatvoru. Svjedok Dominik Šivak dodatno je

naveo da se u kući u relevantno vrijeme kretalo više osoba te da su dolazila različita vozila, pri čemu je opisao da je kući pristupao veći broj osoba iz okruženja Indijane Tadić.

15. Obrana je tijekom završnog govora s pravom ukazala da niti jedan personalni niti materijalni dokaz ne dokazuje da je upravo okrivljenik počinio provale, već da je jedina poveznica između okrivljenika i kaznenog djela činjenica da su pojedini predmeti pronađeni na adresi na kojoj je ranije živio, a radi se o kući koju je unajmio i u koju je pristup imala njegova bivša supruga. Sud smatra da takva okolnost sama za sebe nije dovoljna za siguran zaključak o krivnji, osobito kada iz provedenih dokaza proizlazi da je pristup toj adresi imao veći broj osoba te da nije utvrđeno tko je konkretno predmete tamo donio niti kada su oni tamo dospjeli.

16. Sud pritom prihvaća argument obrane da nije moguće isključiti razumnu mogućnost da su otuđene predmete na predmetnu adresu donijele druge osobe koje su koristile kuću ili imale slobodan pristup istoj. Upravo zbog postojanja takve mogućnosti sud nije mogao uspostaviti neprekinuti lanac indicija koji bi isključivao svaku drugu razumnu verziju događaja osim one da je počinitelj upravo okrivljenik.

16.1. Sud je cijenio i iskaz svjedokinje Sidike Brkić, sadašnje partnerice okrivljenika. Iako je riječ o osobi koja je s okrivljenikom u bliskom odnosu pa njezin iskaz treba ocjenjivati s osobitim oprezom, sud ne nalazi razloga zbog kojih bi njezin iskaz unaprijed trebalo odbaciti kao nevjerodostojan. Navedena svjedokinja iskazala je da je tijekom inkriminiranog razdoblja bila u vezi s okrivljenikom, da je isti veći dio vremena boravio na području Zagreba i Dugog Sela te da joj je poznato kako je pristup kući u Petrinji imala i njegova bivša supruga Indijana Tadić koja je raspolagala ključevima kuće. Također je iskazala da joj je okrivljenik još prije pokretanja ovog postupka govorio kako smatra da mu bivša supruga pokušava smjestiti kazneno djelo. Sud prihvaća iskaz svjedokinje u dijelu u kojem potvrđuje postojanje konfliktnog odnosa između okrivljenika i Indijane Tadić te činjenicu da je ista imala pristup kući, budući da je taj dio iskaza potvrđen i drugim provedenim dokazima te iskazima ostalih svjedoka.

16.2. Sud je cijenio i iskaz svjedokinje Ane Brkić. Navedena svjedokinja nije iskazivala o samom počinjenju kaznenog djela niti je imala neposrednih saznanja o provalama, međutim njezin iskaz potvrđuje da okrivljenik nije stalno boravio na adresi u Petrinji već je značajan dio vremena provodio na području Zagreba i Dugog Sela. Istodobno, činjenica da svjedokinja nije mogla sa sigurnošću potvrditi gdje se okrivljenik nalazio svakoga dana tijekom inkriminiranog razdoblja ne predstavlja dokaz njegove krivnje, već samo potvrđuje da mu ne može dati potpuni alibi za svako pojedino vrijeme izvršenja kaznenog djela. Sud stoga njezin iskaz cijeni kao djelomično potvrđan u odnosu na obrambenu tezu da okrivljenik nije kontinuirano boravio u Petrinji.

16.3. Nadalje, sud je cijenio i iskaz svjedokinje Mirjane Kopic koja je iskazivala o okolnostima boravka okrivljenika na području Hrvatskog Čuntića i njegovom udaljavanju iz zajedničkog doma s Indijanom Tadić. Njezin iskaz u bitnim je dijelovima podudaran s obranom okrivljenika te iskazima ostalih svjedoka obrane koji navode da su odnosi između okrivljenika i njegove bivše supruge bili ozbiljno narušeni te da je okrivljenik određeno vrijeme živio izvan predmetne kuće. Sud nema razloga sumnjati u vjerodostojnost navedenog dijela njezina iskaza budući da je logičan, životno uvjerljiv i podudaran s ostalim izvedenim dokazima.

16.4. Kada se iskazi Sidike Brkić, Ane Brkić i Mirjane Kopic promatraju zajedno s iskazima Zdenka Jurića, Nedeljka Šivaka i Dominika Šivaka, proizlazi da su svi oni, svaki iz svoje perspektive, potvrdili dvije okolnosti od odlučne važnosti za ovaj postupak. Prvo, da okrivljenik tijekom inkriminiranog razdoblja nije neprekidno živio u kući na adresi Rudolfa Hercega 19 u Petrinji, već je značajan dio vremena provodio na drugim lokacijama. Drugo, da predmetna kuća nije bila prostor kojem bi pristup imao isključivo okrivljenik, već su joj pristup imale i druge osobe, prije svega Indijana Tadić te osobe iz njezina okruženja. Upravo navedene okolnosti onemogućavaju izvođenje sigurnog zaključka da je samo činjenica pronalaska dijela otuđenih predmeta na toj adresi dostatna za zaključak da je kaznena djela počinio upravo okrivljenik.

16.5. Sud posebno naglašava da se osuđujuća presuda ne može temeljiti na pretpostavci da je osoba kriva samo zato što su otuđeni predmeti pronađeni u prostoru kojem je ona imala pristup, ukoliko istovremeno izvedeni dokazi upućuju na mogućnost da su tom prostoru pristupale i druge osobe. U konkretnom slučaju upravo takva mogućnost nije otklonjena tijekom dokaznog postupka.

17. Dodatno, sud smatra životno logičnim navod obrane i samog okrivljenika da bi bilo krajnje neuobičajeno da osoba nakon počinjenja dviju provalnih krađa veći dio otuđenih predmeta pohrani na adresi koja se vodi kao njezino prebivalište, osobito kada se među oštećenicima nalazi i osoba s kojom je okrivljenik ranije bio u prijateljskim odnosima te koja mu je dobro poznata.

18. Kada se svi navedeni dokazi ocijene pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, sud nalazi da postoji ozbiljna i razumna dvojba glede identiteta počinitelja. Moguće je da je počinitelj bio okrivljenik, ali je jednako tako, na temelju izvedenih dokaza, moguće da su kaznena djela počinile druge osobe koje su imale pristup kući i predmetima pronađenim tijekom pretrage. Budući da takva dvojba nije otklonjena sa sigurnošću potrebnom za donošenje osuđujuće presude, sud je primjenom načela *in dubio pro reo* okrivljenika oslobodio optužbe temeljem članka 453. točke 3. ZKP/08.

19. Budući da je okrivljeni oslobođen od optužbe, to je sukladno odredbi članka 149. stavak 1. ZKP odlučeno da troškovi postupka padaju na teret proračunskih sredstava.

U Sisku 1. lipnja 2026.

Sudac
Domagoj Lovrić

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi ovom sudu u dovoljnom broju primjerka za sud i protivnu stranku, te će o istoj odlučivati nadležni županijski sud.

Dostaviti:

1. Općinskom državnom odvjetništvu u Sisku na broj KO-DO-256/2025
2. Okrivljenom Mati Tadiću
3. Braniteljici okrivljenika Josipi Milković, odvjetnici u Sisku
4. Oštećenoj Roberti Jeđud
5. Oštećenoj Sonji Đurašinović

Broj zapisa: **9-30889-02a71**

Kontrolni broj: **04dfd-73cda-1af1f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.